

12-08-2018 Antonius van Padua

+ Welkom op deze 19^e zondag door het jaar. De eerste woorden die wij zongen: 'Heer, onze Heer, hoe zijt gij aanwezig en hoe onzegbaar ons nabij.' - Onzichtbaar maar niet ver.

Niemand heeft U ooit gezien, maar U leeft in alles diep verscholen. - Zo is degene tot wie wij bidden. Zo kennen wij degene die wij Schepper noemen, de Aanwezige, de Eeuwige, de Ene, de alfa en de omega, degene die is en die was en die zijn zal. Onzichtbaar, maar onzegbaar nabij. Wij roepen tot Hem, wij prijzen en aanbidden Hem. Hij die zichzelf bekend gemaakt heeft als 'Ik Ben'- hoe kunnen wij Hem kennen? Ook vandaag hebben we de kans om een beetje dichterbij te komen bij deze bron: hier, op deze plek waar wij signalen van Hem opvangen in het woord van de Schrift en in het brood van de eucharistie. De tekst van de Schrift, zoals wij die deze en de twee vorige zondagen lazen, spreekt over het goddelijk signaal dat uitgaat van iets heel alledaags: brood. Brood dat wij eten, brood dat wij delen, brood waarin wij een glimp van de Onzichtbare mogen opvangen. Maken we het een moment stil in ons. Stellen wij ons open voor de aanwezigheid van Degene die wij niet zien, maar die verscholen is in al wat leeft.

Heer ontferm U

Moge de Aanwezige zich over ons ontfermen. Moge zijn aanwezigheid ons zuiveren van alles wat onecht, gemaakt, verdraaid is in ons. Opdat wij worden wie wij zijn, uitdrukking van de Aanwezige onder ons.

Eer God Gebed

Eeuwige, onzichtbaar, U hebt Jezus aan de wereld gegeven als levend brood. Hij is het grote signaal van uw aanwezigheid onder ons. Geef dat wij hem steeds meer leren kennen als gids en leidsman. Opdat wij leven. Amen

1 Kon. 19: 4-8 Jo. 6: 41-51

Brood. *Brood is een meelproduct dat wordt gemaakt door brooddeeg te bakken, te koken of te stomen.* Zo lees ik op de online encyclopedie Wikipedia. Dat is een heel kale omschrijving. Als je verder leest, gaat het daar over soorten van bereidingswijzen, over de diversiteit van samenstelling en over waar en wanneer het vooral gegeten wordt. Verder gaat het over de geschiedenis van brood die meer dan 30.000 jaar geleden begint, over de politieke en culturele betekenis ervan en over het gebruik van het woord brood in een hele rij van uitdrukkingen. Het zou Peter Roumen, die jarenlang de bakker was hier tegenover de kerk waar nu BLIXEM huist, geen enkele moeite kosten om de minuten van deze overweging te vullen met verhalen en inzichten over brood. Dat zou heel interessant kunnen zijn, maar op

deze ochtend en op deze plek stoten we op verhalen waar brood een rol speelt als voedsel dat tijdelijk de honger stilt en als eten waarvan je niet dood gaat.

Nemen we nog even de twee lezingen voor ogen die ons vandaag worden aangeboden. De eerste verhaalt ons over Elia, de profeet die verkondigt dat JHWH en niet Baäl heer en meester is over de vruchtbare krachten van de natuur. Hij krijgt het aan de stok met fervente aanhangers van Baäl, onder wie de koning Achab en de koningin Izebel. Het conflict brengt zijn leven in gevaar en hij vlucht de woestijn in. De strijd heeft hem moe gemaakt. Hij voelt zich opgebrand. Hij legt zich neer onder een bremstruik. 'Laat mij maar sterven', zegt hij. Die wens is voorstelbaar. Er gaat zoveel door hem heen: ik kom hier nooit meer uit. Heb ik te hoog gegrepen met mijn boodschap? Waarom roep ik zoveel tegenkrachten op? Hij voelt zich zonder energie en compleet verloren. En dan komt er een engel met brood en water. Die raakt hem aan en zegt 'Sta op en eet'. Het meest eenvoudige gebaar: een aanraking, een teken van nabijheid. Het meest eenvoudige recept: sta op en eet. En het werkt. Elia staat op, eet en drinkt en gaat lopen. Niet op geëffende paden, maar door de woestijn heen. Hij heeft de draad van zijn leven weer opgepakt.

'Het brood dat wij moeten eten om niet verloren te gaan'. Dat gold voor Elia. En wij zongen het als overgang naar de tweede lezing, van Elia naar Jezus. Jezus gaat verder. Bij hem gaat het niet alleen over brood waarmee je veertig dagen en nachten door de woestijn heen komt. Het gaat over brood waarvan Jezus zegt: Ik ben het zelf. Ik ben het levende brood dat uit de hemel is neergedaald. Wie van dit brood eet zal leven in eeuwigheid.

Er is brood en brood, voedsel en voedsel. Het een komt niet in mindering op het andere. Er is de werkelijkheid van het lichaam en er is de werkelijkheid van de geest. Er is de werkelijkheid van gezond leven en er is de werkelijkheid van gelovig leven. Hier in de kerk, waar wij de liturgie van het leven vieren, nemen we tijd om de geestelijke, gelovige kant van de werkelijkheid te beleven, om de weg naar binnen af te leggen. Van daar, van binnenuit, kunnen we meebeleven wat Jezus zegt: 'Het brood dat ik zal geven is mijn vlees, ten bate van het leven der wereld'. Wij mogen dat ook beleven in de communie. Daarom klinkt hier de uitnodiging 'eet zijn brood, drink zijn wijn'. Een uitnodiging die gepaard gaat met de uitdaging 'proef zijn geest, laat zijn woord voedsel worden voor jezelf en voor een ander'.

En dat is dan het laatste woord: 'voor jezelf en voor de ander'. Durven delen. Het dagelijks brood met allen die honger hebben, en evenzeer het brood van leven met allen die zich willen toevertrouwen aan de belofte van Jezus: 'wie dit brood eet, zal leven in eeuwigheid'.

VOORBEDE

Gij die leven geeft, God, hoor ons gebed

Voor hen die geen brood hebben om te eten,

Voor hen die honger en dorst hebben naar waarlijk leven

Laat ons zingend bidden.

Voor de Elia's onder ons,

Voor hen die moe zijn en de moed dreigen te verliezen.

Wij bidden om levenskracht en hoop, om waarlijk leven.

Laat ons zingend bidden

Voor hen die onderweg zijn zonder veel hoop,

Op de vlucht, verdreven van huis en haard.

Geef vertrouwen aan hen en aan degenen die ze ontmoeten:

Dat ze samen moed en veiligheid vinden en uitzicht op waarlijk leven.

Laat ons zingend bidden.